

ΑΡ.ΑΓ.Ε. - Ε.Α.Α.Κ.: Βίντεο-παρουσίαση του σχήματος για τον Νόμο Γαβρόγλου:

ΞΕΡΩ ΤΙ ΠΕΡΑΣΕΣ ΦΕΤΟΣ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ (Κείμενο του ΑΡ.ΑΓ.Ε. Ε.Α.Α.Κ. για το νέο εκπαιδευτικό νόμο)

Ενώ τον Αυγούστου κάποιοι από εμάς δούλευαν, ήταν στα χωριά τους ή στις πόλεις τους, η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ πέρασε το νέο νομοσχέδιο για την παιδεία. Ένα νομοσχέδιο, το οποίο μας αφορά άμεσα όλους και όλες και όσο καμουφλαρισμένο κι αν είναι δεν μπορεί να κρύψει το πραγματικό του πρόσωπο, ότι δηλαδή αποτελεί συνέχεια των προηγούμενων αντιεκπαιδευτικών νομοσχεδίων.

Τα πρώτα πράγματα που άκουσες για το νόμο μπορεί να σου φάνηκαν ότι έχουν ενδιαφέρον: ότι *το πτυχίο γίνεται Master*, οι φοιτητές θα συμμετέχουν στα όργανα συνδιοίκησης, ότι *το πανεπιστήμιο θα παίξει ρόλο στην ανάπτυξη μέσω της έρευνας και της καινοτομίας*, ότι *το πρόβλημα της υποχρηματοδότησης θα λυθεί* και ότι *επαναφέρεται το άσυλο*. Θα ήμασταν αφελείς αν θεωρούσαμε ότι όλα αυτά κινούνται σε καλή κατεύθυνση.

Η πραγματικότητα είναι πολύ διαφορετική. Η ρομαντική εικόνα που περιγράφει η κυβέρνηση για ένα πανεπιστήμιο κέντρο γνώσης-έρευνας- καινοτομίας-ασφάλειας, δεν πείθει κανέναν. Ας δούμε λοιπόν, βασικά στοιχεία αυτού του νόμου, γιατί είναι πιο αναγκαίο από ποτέ να παλέψουμε για να μην εφαρμοστεί και να επιβάλουμε τις δικές μας ανάγκες στο σήμερα.

Έρευνα και καινοτομία: Γνώση για τις ανάγκες της κοινωνίας ή της αγοράς;

Ο νέος νόμος έρχεται να σφραγίσει τη μετατροπή της έρευνας και της γνώσης σε άμεσα εμπορεύσιμο προϊόν. Αυτό σημαίνει ότι το πανεπιστήμιο εξυπηρετεί όλο και περισσότερο τις ανάγκες της αγοράς και του κέρδους των εταιριών, είτε μιλάμε για μεγάλες πολυεθνικές είτε για τοπικές επιχειρήσεις, με αποτέλεσμα η ίδια η λειτουργία του να θυμίζει επιχειρηματικό ίδρυμα. Επομένως η αξιολόγηση και η ποιότητα του πανεπιστημίου δεν κρίνεται από το επιστημονικό δυναμικό του, από τη γνώση που παράγεται, από την πολιτική-πολιτιστική του ζωντανία, από τις συνθήκες σπουδών και εργασίας φοιτητών και εργαζομένων μέσα σε αυτό αλλά μόνο από επιχειρηματικά κριτήρια.

Αυτό έχει ως αποτέλεσμα την υποβάθμιση των σπουδών μας, το κατακερματισμό της γνώσης, την μετατροπή των σπουδών μας σε συλλογή από συγκεκριμένα αποσπασματικά skills(στα πλαίσια της δια βίου μάθησης), αδυνατώντας έτσι να προσφέρει ολόπλευρη εποπτεία επί του αντικειμένου μας. Παράλληλα, έρχεται η απλήρωτη εργασία - ή για μερικά ψίχουλα- στην έρευνα σε μεταπτυχιακό-διδακτορικό επίπεδο και μερικές φορές σε προπτυχιακό.

Στον αντίποδα υπάρχει η δική μας στάση: αυτή που λέει ότι γνώση και έρευνα είναι για την κοινωνία και όχι για το κέρδος. Αυτή που λέει ότι δεν πρόκειται να ξεπουλήσουμε το πανεπιστήμιο και την εργασία μας για τις ανάγκες του κεφαλαίου σε άμεσο εμπόρευμα και φθηνό εργατικό δυναμικό.

Εργασιακή προοπτική: Από το 5ετές πτυχίο στους 3 κύκλους σπουδών και την εργασιακή επισφάλεια.

Βασικός στόχος της κυβέρνησης είναι η δημιουργία αποφοίτων πολλών ταχυτήτων, αναλώσιμων και ευέλικτων στις ανάγκες των εργοδοτών και της αγοράς. Έτσι, ο νόμος Γαβρόγλου μέσα από διάφορα άρθρα **υποβαθμίζει τον πρώτο κύκλο σπουδών (προπτυχιακό)** και δημιουργεί μεταπτυχιακά, τα οποία λειτουργούν με τη λογική της ανταποδοτικότητας. Αυτό πρακτικά σημαίνει, ότι με την υποβάθμιση του προπτυχιακού και τη μετάβαση μαθημάτων στα μεταπτυχιακά καθιστά απαραίτητη τη διεκπεραίωση και του δεύτερου κύκλου σπουδών. Τα μεταπτυχιακά, όμως, δεν είναι για όλους.

Τα δίδακτρα και η απλήρωτη εργασία(ή πολύ φθηνά αμειβόμενη) για όσους δεν έχουν να πληρώσουν (ανταποδοτικότητα) πετάνε έξω όλους εμάς που προερχόμαστε από τα πιο φτωχά στρώματα. Τώρα, σχετικά με το ποιοι δικαιούνται να μην πληρώσουν δίδακτρα, αυτό αφορά μόνο το 30% των εισακτέων και αυτοί επιπλέον θα πρέπει να πληρούν συγκεκριμένα κριτήρια(π.χ. για να μπορεί ένα μέλος μια τετραμελούς οικογένειας να κάνει δωρεάν μεταπτυχιακό θα πρέπει το οικογενειακό του εισόδημα να μην ξεπερνά περίπου τα 11.500 ευρώ!).

Συνεχίζοντας, η μετατροπή των 5ετών προγραμμάτων σπουδών μας σε Master, εκτός από το ότι είναι ένα επικοινωνιακό τρικ της κυβέρνησης, ανοίγει το δρόμο για επιβολή διδασκτρων στα προπτυχιακά(σχολή πολυτεχνείου και γεωπονία) και αφετέρου καθιστά τα τετραετή προγράμματα σπουδών κατώτερα.

Παράλληλα, όπως αναφέρεται ρητά και στον νόμο, δεν επιφέρει κάποια αύξηση μισθού στον μελλοντικό εργαζόμενο και γενικότερο δεν αλλάζει κάτι σε σχέση με την πρόσληψη σε μια εργασία!

Εδώ αξίζει να σημειωθεί ότι η κυβέρνηση πλασάρει όλες αυτές τις αλλαγές ως εκσυγχρονισμό του πτυχίου για πιο εύκολη εύρεση εργασίας.

Εμείς, όμως, αξίζει να αναρωτηθούμε αν όλοι οι κόποι μας κοστολογούνται με 400 ευρώ, όπως θεωρεί η κυβέρνηση και η ΕΕ. Το επόμενο διάστημα βάζουμε με τους πιο δυναμικούς όρους το δικαίωμά μας στις σπουδές και στη δουλειά με αξιοπρέπεια. Θέλουμε πτυχία με ευρεία εποπτεία πάνω στο γνωστικό μας αντικείμενο και όχι πτυχία που είναι κομμένα και ραμμένα σε ένα μέλλον ατομικής εργασιακής επισφάλειας. Απαιτούμε μόνιμη και σταθερή εργασία για όλους με αυξήσεις στους μισθούς, για να χάσει το κεφάλαιο και να κερδίσει η ζωή μας!

Υποχρηματοδότηση: Λεφτά για τον πόλεμο και το χρέος υπάρχουν. Για την παιδεία;

Η κυβέρνηση έχει πάρει την πολιτική επιλογή να διαθέτει χρήματα για την εξυπηρέτηση του χρέους και για πολεμικό εξοπλισμό, αλλά δε δίνει φράγκο για την παιδεία, την υγεία και για άλλους τομείς ζωτικής σημασίας για την κοινωνία. Λογικό επόμενο είναι τα ιδρύματα να αναζητούν χρηματοδότηση από ιδιωτικούς φορείς, ερευνητικά προγράμματα, πατέντες και δίδακτρα ούτως ώστε να μπαλώσουν τις τρύπες της υποχρηματοδότησης. **Το αποτέλεσμα είναι ιδιωτικοί φορείς να εισβάλλουν στο πανεπιστήμιο να κόβουν και να ράβουν τις σπουδές μας και την ίδια τη λειτουργία του στα μέτρα τους τα οποία δεν έχουν καμία σχέση με τις ανάγκες μας.** Σε αυτή την κατάσταση δε θα μείνουμε με σταυρωμένα τα χέρια. Απαιτούμε αύξηση της κρατικής χρηματοδότησης και να φύγει ο παρασιτικός ιδιωτικός παράγοντας που πλουτίζει στις σχολές μας.

Άσυλο για τους μπάτσους και τις εταιρίες

Ένα από τα «τυράκια» του νέου νόμου για την παιδεία, είναι η υποτιθέμενη επαναφορά του ασύλου. Στην πραγματικότητα η είσοδος της αστυνομίας θα πραγματοποιείται με απόφαση του πρυτανικού συμβουλίου, πράγμα που σημαίνει ότι το άσυλο παραμένει καταργημένο, όπως φαίνεται ήδη και με την εισβολή της σε μόνιμη βάση στο ΑΠΘ.

Το πρόβλημα του ναρκεμπορίου στο πανεπιστήμιο σε καμιά περίπτωση δε λύνεται με την αστυνομία. Εν αντιθέσει εντείνεται. Προκειμένου να λυθεί το πρόβλημα, το πανεπιστήμιο δεν πρέπει να είναι κλειστό, αλλά θα πρέπει να είναι ανοιχτό, να αποτελεί ένα δραστήριο κύτταρο μόρφωσης και πολιτιστικών-πολιτικών εκδηλώσεων. Η ζωντάνια του πρέπει να αποτελεί υπόθεση της κοινωνίας και πρώτα απ'όλα δική μας. Η καταστολή και η εισβολή των μπάτσων στο πανεπιστήμιο, έρχεται να κουμπώσει με την πολιτική της κυβέρνησης, της ΕΕ, του ΟΟΣΑ και της συνθήκης της Μπολόνια για ένα σύγχρονο επιχειρηματικό πανεπιστήμιο. Αυτό το πανεπιστήμιο χρειάζεται τάξη και ασφάλεια για να λειτουργήσει ως ένα στείρο εκπαιδευτήριο των δεξιοτήτων και ως ένας φορέας που θα υποδέχεται και θα προάγει την επιχειρηματικότητα. Σε αυτό δε χωρούν οι αγώνες των εργαζομένων, οι αγώνες των φοιτητών για αξιοπρεπή μόρφωση, εργασία και ζωή, η έμπρακτη ταξική αλληλεγγύη στους μετανάστες και η ανατρεπτική πολιτιστική δράση. Χωρούν η αστυνομία, ο στρατός, οι εταιρίες και οι ΜΚΟ. Εμείς λοιπόν να δηλώσουμε “ανασφαλείς” σε αυτή την τάξη και την ασφάλεια.

Φοιτητική Μέριμνα

Στον πυρήνα του νέου νόμου είναι η λειτουργία του πανεπιστημίου με όρους επιχείρησης (δηλαδή με κέρδη και ζημιές). **Ως αποτέλεσμα, ολόκληρη η φοιτητική μέριμνα αναλαμβάνεται από ιδιώτες, οι οποίοι από τη μία «βγάζουν» το πανεπιστήμιο από την αδυναμία κάλυψής της, από την άλλη αυτό γίνεται εις βάρος των φοιτητών με υποβάθμιση της ποιότητας και αποκλεισμό όσων φοιτητών δεν έχουν οικονομική δυνατότητα** (βλ. χαράτσια στις εστίες, έλεγχος στη λέσχη).

Η κατάσταση αυτή, που προϋπήρχε, εντείνεται στο νέο νόμο, εξυπηρετώντας μεταξύ άλλων, τη

δημιουργία αποφοίτων πολλών ταχυτήτων, αλλά κατά βάση δημιουργώντας ασφυκτικούς όρους φοίτησης στους περισσότερους συμφοιτητές μας.

Σήμερα που το δικαίωμα μας στη δωρεάν σίτιση-στέγαση πλήττεται όσο ποτέ εμείς πρέπει να απαντήσουμε δυναμικά ότι: απαιτούμε δημόσια και δωρεάν παιδεία για όλες και όλους με αύξηση της κρατικής χρηματοδότησης. Θέλουμε λεφτά για την παιδεία και όχι για τον πόλεμο και για το χρέος. Μέσα από τους αγώνες και τις συνελεύσεις μπορούμε να επιβάλλουμε δωρεάν σίτιση, στέγαση και μεταφορές για όλους τους φοιτητές, αλλά και να κάνουμε πιο ανθρώπινους τους ρυθμούς σπουδών μας, μέσα από κατακτήσεις όπως η πτυχιακή εξεταστική για όλους κλπ.

Η απάντησή μας

Για εμάς η λύση δεν βρίσκεται ούτε στην περαιτέρω αδράνειά μας, αλλά ούτε και στη λογική του ατομικού δρόμου. Η λύση βρίσκεται στις συλλογικές διαδικασίες και τους αγώνες, με τους οποίους οι φοιτητές παίρνουν την κατάσταση στα χέρια τους και δε θα επιτρέψουν αυτό το καταστροφικό νομοσχέδιο να εφαρμοστεί. Για εμάς είναι αναγκαίο να παλέψουμε δίπλα σε αυτούς που ήδη βιώνουν το δυσοίωνο μέλλον μας (μεταπτυχιακοί, διδακτορικοί, ερευνητές, μηχανικοί) όχι μόνο για να μην επιτρέψουμε την εφαρμογή του νόμου, αλλά και να διεκδικήσουμε το μέλλον που μας αξίζει στο σήμερα. Γιατί εμείς δεν παλεύουμε για την επιστροφή του πανεπιστημίου σε μια προηγούμενη περίοδο, αλλά για ένα πανεπιστήμιο στις ανάγκες της κοινωνίας και της νεολαίας, ώστε οι απόφοιτοι να έχουν συνολική εποπτεία για το αντικείμενό τους και να παράγουν έρευνα **για τις ανάγκες της κοινωνίας και όχι της αγοράς.**

ΟΛΟΙ ΚΑΙ ΟΛΕΣ ΣΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ Συλλόγου Φοιτητών Ηλεκτρολόγων Μηχανολόγων ΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗ 19/10 ΣΤΙΣ 15:00 ΣΤΗΝ ΑΙΘΟΥΣΑ Α5